

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200350
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8619200350.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne P. M., nar. X.XX.XXXX, bytom O. W. XX, XXX XX O. F., občan SR, zastúpená JUDr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 855,05 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 855,05 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 22.2.2019 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 855,05 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/7/2016, o zaplataenie 855,05 eura s prísl., bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa. V predmetnom konaní bola úspešná, keď Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 5C/7/2016-110, z 11.04.2018, konanie čiastočne zastavil a zvyšok žaloby zamietol. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.5.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Čo sa týka nároku žalobcu v sume 90,06 eura vyplývajúceho z faktúry č. 7300819873, k tomu je potrebné uviesť, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovak Telekom, a.s., listom zo dňa 27.3.2013 oznámil žalovanej, že pohľadávku evidovanú pri čísle účastníka 1.90984647, postúpil na mimosúdne vymáhanie spoločnosti SAF Investment, s.r.o. Táto spoločnosť kontaktovala žalovanú listom zo dňa 5.4.2013 a vyzvala ju na zaplataenie sumy 609,77 eura s uvedením variabilného symbolu 9000498014. Následne listom zo dňa 13.06.2013, ktorým sa spoločnosť SAF Investment, s.r.o. vyhrážala žalovanej exekúciou, bola žalovaná vyzvaná na zaplataenie sumy 618,91 eura s uvedením variabilného symbolu 9000498014. Po týchto výzvach sa žalovaná so spoločnosťou SAF Investment, s.r.o. dohodla, že dlžnú čiastku bude platiť v splátkach po 30,-eur. Variabilný symbol, ktorý mala pri platbách uvádzať bol 9000498014. Takto v období od 7.6.2013 do 15.5.2014 právnenmu predchodcovi žalobcu zaplatila žalovaná spolu sumu 360,- eur. Následne listom zo dňa 11.12.2014 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávku vyúčtovanú faktúrami č. 7213188125, 7300819873 a 7311228629 spolu v sume 855,05 eura, vedenú pod referenčným číslo, 9000498014 (referenčné číslo v starom systéme bolo 190984647), postúpil na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., t. j. žalobcu v tomto konaní. Je potrebné uviesť, že referenčné čísla, ktoré žalovaná mala uvádzať pri platbách právnenmu predchodcovi sa zhodu s referenčnými číslami pohľadávky postúpenej na žalobcu. Z vyššie uvedeného nemožno dospieť k inému

záveru, že zo strany žalovanej bola pohľadávka vyplývajúca z faktúry č. 7300819873 už zaplatená. Súd preto považoval žalobcom uplatnený nárok v tejto časti žaloby za nedôvodný.

Žalobca si ďalej v konaní uplatnil pohľadávku vo výške 663,88 eura vyúčtovanú faktúrou č. 7311228629. Z čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 10.1.2018 vyplýva, že táto suma pozostáva zo zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eura, ktorá bola účtovaná dvakrát. Čo sa týka zmluvnej pokuty 331,94 eura (v tomto konaní uplatnená dvakrát), ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda o podmienku neplatnú. Otázka neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom, a. s. už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/113/2010 zo dňa 15.3.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/161/2011 zo dňa 6.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/32/2012 zo dňa 15.3.2012. V tejto súvislosti je potrebné dať do pozornosti taktiež rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012. Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané. Žalobca má zákonom zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať (§ 53a Občianskeho zákonníka).

Následne žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.1.2018 uvádza, že „Žalobca si zmluvnú pokutu uplatňuje ako kompenzáciu škody (alternatívne náhradu škody) z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným, spočívajúcej v nedodržaní doby viazanosti. Výšku škody však vyčíslil ako náklady súvisiace s obstaraním samotných zariadení (mobilné telefóny). V prvom rade je potrebné uviesť, že nedodržaním doby viazanosti nemohla právnomu predchodcovi žalobcu, a nie to ešte samotnému žalobcovi, vzniknúť akákoľvek škoda. Žalobca nie je oprávnený požadovať zaplatenie škody, ktorá mu nikdy nevznikla, resp. ktorú doposiaľ v tomto konaní nijako nepreukázal. Žalobca taktiež nemá právo požadovať náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s obstaraním stanovených zariadení, V zmluve, resp. dodatkoch, ktoré žalovaná s právnomu predchodcom žalobcu uzatvorila, bola uvedená kúpna cena mobilného zariadenia a túto žalovaná zaplatila. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi, ani jeho právnomu predchodcovi, žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Navyiac neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadrila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora EÚ vo veci C- 618/10 - Banco Español de Crédito. Z uvedeného teda vyplýva, že pohľadávka v sume 663,88 eura vyúčtovaná faktúrou č. 7311228629 je taktiež v celom rozsahu nedôvodná, resp. jedná sa o plnenie vyplývajúcej z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je absolútne neplatná.“

Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva som musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadostučinenie požaduje vo výške 855,05 Eura, čo predstavuje sumu, o ktorú sa chcel žalovaný na môj úkor bezdôvodne obohatiť.

3. Okresný súd Svidník vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 1Csp/17/2019-25 zo dňa 26.6.2019.

4. Žalovaný podal odpor dňa 19.7.2019, ktorý odôvodnil tým, že žalobkyňa v podanej žalobe o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia zo dňa 20.2.2019 žiada zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 855,05 eura, a to z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/7/2016 o zaplatenie sumy vo výške 855,05 eura bola úspešná (t. j. žaloba bola voči žalobcovi, v tomto konaní žalovanému, zamietnutá) a teda podľa názoru žalobkyne jej tým vznikol nárok uplatňovaný žalobou, a to za porušenie spotrebiteľských práv. V podanej žalobe poukázala žalobkyňa na odôvodnenie predmetného rozhodnutia Okresného súdu Svidník zo dňa 11.04.2018, č. k. 5C/7/2016 - 110 a na to, že podľa jej názoru je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a preto požaduje od žalovaného finančné zadostučinenie vo výške 855,05 eura. Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 11.4.2018, č. k. 5C/7/2016 - 110 (ďalej aj „rozsudok OS Svidník“): konanie v časti o zaplatenie 246,99 € s prísl. zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému (v tomto konaní žalobovi) priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní, nakoľko, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku OS Svidník, žalovaný sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne a žalovaného nemožno považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala. Zákonodarcu v ustanovení § 3 ods. 5 ZoOS jednoznačne stanovuje, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva na súde a ak takéto porušenie práva úspešne uplatní, potom má právo na primerané finančné zadostučinenie

od toho, kto za takéto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej ZoOS alebo osobitnými predpismi zodpovedá.

Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na to, že nie je subjektom, ktorý so žalobcom uzatvoril zmluvu o pripojení, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté telekomunikačné služby, a s ohľadom na odôvodnenie rozsudku OS Svidník ani nikdy so žalobcom nebol v zmluvnom vzťahu, ani voči nemu nevlastnil pohľadávku, nakoľko predmetom postúpenia bola pohľadávka neexistujúca (ktorá v časti o zaplatenie 246,99 eura zanikla splnením pred jej postúpením a v časti o zaplatenie 638,06 eura s ohľadom na odôvodnenie rozsudku OS Svidník ani nikdy nevznikla). Ako vyplýva z uvedeného, žalovaný ani nikdy nebol vlastníkom pohľadávky voči žalobkyni, nakoľko ust. § 524 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník ako nevyhnutný predpoklad postúpenia vyžaduje, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu. Z odôvodnenia rozsudku OS Svidník je zrejmé, že pohľadávka v čase postúpenia neexistovala a preto bol žalovaný len domnelým veriteľom žalobcu, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi žalovaným a postupcom je v neplatnou v dôsledku skutočnosti, že došlo k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky. Z uvedeného potom vyplýva jednoznačný právny záver, že žalovaný nemôže byť považovaný za osobu, ktorá by za tvrdené porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala, nakoľko so žalobcom neuzatvoril zmluvu o pripojení a nikdy voči žalobcovi ani nevlastnil pohľadávku z tejto zmluvy, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom v dôsledku neexistencie tejto pohľadávky v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok. V zmluvnom vzťahu so žalobcom tak po celú dobu trvania zmluvného vzťahu bol len postupca, ktorý na žalovaného domnele postúpil pohľadávku zo zmluvy o pripojení, ktorá zmluva však nie je platne uzavretou zmluvou, nakoľko predmetom postúpenia bola neexistujúca pohľadávka.

Na základe uvedeného má žalovaný za to, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko ho nemožno považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne zodpovedala. Žalovaný si len uplatnil domnele odkúpenú pohľadávku voči žalobcovi pred súdom (pričom výšku tejto pohľadávky deklaroval postupca v prílohách k Zmluve o postúpení pohľadávok). V súvislosti s uplatnením odkúpenej pohľadávky pred súdom nevznikla konaním žalovaného žalobkyni žiadna ujma a ani neboli porušené žiadne spotrebiteľské práva žalobkyne a preto nebola naplnená hypotéza § 3 ods. 5 ZoOS - žalovaný totiž nie je poruшитelom spotrebiteľských práv žalobcu, resp. neexistuje ani žiadny zákonný dôvod na to, aby zodpovedal za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu, ako to vyžaduje zákonodarca v predmetnom ustanovení § 3 ods. 5 ZoOS. Pri výklade ustanovenia § 3 ods. 5 ZoOS je podľa názoru žalovaného nevyhnutné, aj v záujme eliminácie jeho možného zneužitia, sledovať jeho účel. Zákonodarca podľa názoru žalovaného uvedeným ustanovením nesledoval to, aby dôsledkom akejkoľvek úspešnej obrany spotrebiteľa v spore bol automaticky vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Uvedené by bolo v rozpore so základným ústavným právom na súdnu ochranu. Každý si totiž môže pred súdom uplatniť svoje, hoci aj domnelé právo, pričom len súd môže posúdiť, či takéto právo existuje a je potrebné mu poskytnúť ochranu. Na druhú stranu je absurdné, ak by bol ktokoľvek za aplikáciu jeho ústavného práva na súdnu ochranu zo strany súdov sankcionovaný osobitným zadosťučinením pre protistranu. V prípade straty sporu predsa znáša neúspešná strana trovy konania protistrany. Tým zákonodarca zabezpečuje, aby nedochádzalo k zneužívaniu súdov a šikanovaniu iných osôb neustálym uplatňovaním nedôvodných žalôb. Ak by však súdy začali vykladať ust. § 3 ods. 5 ZoOS tak, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie vzniká spotrebiteľovi pri úspešnej obrane v súdnom konaní, potom jednoznačne upierajú veriteľom (hoci aj domnelým) ich právo na súdnu ochranu a možnosť uplatnenia hoci aj domnelého práva bez rizika, že v prípade prehry v spore budú okrem trov konania protistrán znášať aj absolútne nespravodlivé finančné zadosťučinenie za situácie, kedy ich konaním nevznikla protistrane žiadna ujma a ani nedošlo k porušeniu žiadnych spotrebiteľských práv, len k realizácii ústavného práva na súdnu ochranu. Takýto súdny výklad ust. § 3 ods. 5 ZoOS je podľa názoru žalovaného v priamom rozpore s nálezom Ústavného súdu SR z 22. júna 2017, sp. zn. II. ÚS 796/2016-65. Podľa nálezu Ústavného súdu SR z 22. júna 2017, sp. zn. II. ÚS 796/2016-65: „Právomoc všeobecných súdov vykladať zákony nemožno chápať tak, že by boli oprávnené vykladané ustanovenie zákona fakticky „novelizovať“. Išlo by totiž o porušenie ústavného princípu trojdelenia štátnej moci, z ktorého vyplýva, že právomoc meniť zákony patrí Národnej rade Slovenskej republiky ako orgánu zákonodarnej moci, nie teda súdom. Primerané finančné zadosťučinenie je podľa názoru žalovaného na mieste ako osobitná kompenzácia nemajetkovej ujmy vzniknutej spotrebiteľovi v konkrétnej situácii, pričom takáto ujma musí byť nie len tvrdená, ale aj preukázaná. Žalobkyni, ako spotrebiteľovi, Okresný súd Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/7/2016 priznal voči žalovanému (v tom konaní žalobcovi) nárok na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Žalovaný teda iniciovaním uvedeného konania, resp. ostatnými úkonmi v súvislosti s odkúpením domnejšej pohľadávky nielenže neporušil žiadne spotrebiteľské práva žalobcu, ale ani mu nespôsobil žiadnu ujmu. Priznanie osobitného

zadosťučinenia z dôvodu úspechu v súdnom spore, bez preukázania naplnenia hypotézy vyžadovanej v ust. § 3 ods. 5 ZoOS, by bolo preto vybočením zo základných princípov civilného sporového poriadku, ktorý stanovuje rovné postavenie strán sporu a spravodlivú ochranu práv a právom chránených záujmov. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za takéhoto stavu, kedy neexistuje zákonný dôvod na to, aby žalovaný zodpovedal za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu by podľa názoru žalovaného znamenalo výklad ust. § 3 ods. 5 ZoOS contra legem (nakoľko zákonodarca umožňuje priznať takýto nárok len voči osobe, ktorá za porušenie spotrebiteľských práv zodpovedá).

Žalovaný na podporu svojej argumentácie dovoľuje poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 25Co/12/2018 z 21.08.2018, podľa ktorého: „Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie uviedol záver, že v tomto prípade k žiadnemu porušeniu práv žalobcov, či povinnosti vo vzťahu k nim ako spotrebiteľom nedošlo, pričom súd prvej inštancie je v tomto konaní viazaný právnym posúdením pôvodného nároku tak, ako ho ustálili súdy v predchádzajúcom spore. V ňom dospeli k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z veriteľa Slovenskej sporiteľne a. s. na žalovaného pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý sa netýka osobitných práv spotrebiteľov, ale vzťahu medzi bankou a klientom. Nešlo teda o porušenie žiadneho osobitného právneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľov. Navyše mal súd prvej inštancie za to, že v tomto spore žalovanému chýba vecná pasívna legitimácia vzhľadom na to, že v zmysle § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z. z. má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ako to ustálili súdy v predchádzajúcom spore, postupca t. j. Slovenská sporiteľňa a. s. porušil zákon pri postupovaní pohľadávky na žalovaného. Toto porušenie teda nespôsobil žalovaný, ale Slovenská sporiteľňa, a. s. a preto žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za to, čo porušil iný subjekt, teda v tomto prípade postupca....

V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko žalovaný neporušil spotrebiteľské práva žalobkyne, resp. nemožno ho považovať ani za osobu, ktorá za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne zodpovedá. Na základe uvedeného žalovaný nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný. Navrhol žalobu zamietnuť.

5. Podľa § 267 ods. 3 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>.

6. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 855,05 eura.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

8. Na pojednávaní dňa 4.3.2020 žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhla žalobe vyhovieť.

9. Na pojednávaní dňa 4.3.2020 zástupca žalovaného zotrval na dôvodoch uvedených v odpore a navrhol žalobou zamietnuť v celom rozsahu.

10. Z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 5C/7/2016-110 zo dňa 11.4.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.5.2018, súd zistil, že súd konanie v časti o zaplatenie sumy 246,99 eura a v časti úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 101,11 eura od 10.1.2013 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 145,88 eura od 10.11.2013 do zaplatenia zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že č. sa týka nároku žalobcu v sume 90,06 eura vyplývajúceho z faktúry č. 7300819873, k tomu je potrebné uviesť, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovak Telekom, a.s., listom zo dňa 27.3.2013 oznámil žalovanej, že pohľadávku evidovanú pri čísle účastníka 1.90984647, postúpil na mimosúdne vymáhanie spoločnosti SAF Investment, s.r.o. Táto spoločnosť kontaktovala žalovanú listom zo dňa 5.4.2013 a vyzvala ju na zaplatenie sumy 609,77 eura s uvedením variabilného symbolu 9000498014. Následne listom zo dňa 13.06.2013, ktorým sa spoločnosť SAF Investment, s.r.o. vyhrážala žalovanej exekúciou, bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie sumy 618,91 eura s uvedením variabilného symbolu 9000498014. Po týchto výzvach sa žalovaná so spoločnosťou SAF Investment, s.r.o. dohodla, že dlžnú čiastku bude platiť v splátkach po 30,-eur. Variabilný symbol, ktorý mala pri platbách uvádzať bol 9000498014. Takto v období od 7.6.2013 do 15.5.2014 právnenému predchodcovi žalobcu zaplatila žalovaná spolu sumu 360,- eur. Následne listom zo dňa 11.12.2014 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu

oznánil žalovanej, že pohľadávku vyúčtovanú faktúrami č. 7213188125, 7300819873 a 7311228629 spolu v sume 855,05 eura, vedenú pod referenčným číslom 9000498014 (referenčné číslo v starom systéme bolo 190984647), postúpil na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., t. j. žalobcu v tomto konaní. Je potrebné uviesť, že referenčné čísla, ktoré žalovaná mala uvádzať pri platbách právneho predchodcovi sa zhodujú s referenčnými číslami pohľadávky postúpenej na žalobcu. Z vyššie uvedeného nemožno dospieť k inému záveru, že zo strany žalovanej bola pohľadávka vyplývajúca z faktúry č. 7300819873 už zaplatená. Súd preto považoval žalobcom uplatnený nárok v tejto časti žaloby za nedôvodný.

Žalobca si ďalej v konaní uplatnil pohľadávku vo výške 663,88 eura vyúčtovanú faktúrou č. 7311228629. Z čiastočného späťvzatie žaloby zo dňa 10.1.2018 vyplýva, že táto suma pozostáva zo zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eura, ktorá bola účtovaná dvakrát. Čo sa týka zmluvnej pokuty 331,94 eura (v tomto konaní uplatnená dvakrát), ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda o podmienku neplatnú. Otázka neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom, a. s. už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/113/2010 zo dňa 15.3.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/161/2011 zo dňa 6.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/32/2012 zo dňa 15.3.2012. V tejto súvislosti je potrebné dať do pozornosti taktiež rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012. Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané. Žalobca má zákonom zakázanú predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať (§ 53a Občianskeho zákonníka).

Následne žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.1.2018 uvádza, že „Žalobca si zmluvnú pokutu uplatňuje ako kompenzáciu škody (alternatívne náhradu škody) z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným, spočívajúcej v nedodržaní doby viazanosti. Výšku škody však vyčíslil ako náklady súvisiace s obstaraním samotných zariadení (mobilné telefóny). V prvom rade je potrebné uviesť, že nedodržaním doby viazanosti nemohla právneho predchodcovi žalobcu, a nie to ešte samotnému žalobcovi, vzniknúť akákoľvek škoda. Žalobca nie je oprávnený požadovať zaplatenie škody, ktorá mu nikdy nevznikla, resp. ktorú doposiaľ v tomto konaní nijako nepreukázal. Žalobca taktiež nemá právo požadovať náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s obstaraním stanovených zariadení. V zmluve, resp. dodatkoch, ktoré žalovaná s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila, bola uvedená kúpna cena mobilného zariadenia a túto žalovaná zaplatila. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi, ani jeho právneho predchodcovi, žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Navyše neprijateľná a teda absolútne neplatná zmluvná podmienka nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadrila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora EÚ vo veci C-618/10 - Banco Español de Crédito. Z uvedeného teda vyplýva, že pohľadávka v sume 663,88 eura vyúčtovaná faktúrou č. 7311228629 je taktiež v celom rozsahu nedôvodná, resp. jedná sa o plnenie vyplývajúcej z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je absolútne neplatná.“

11. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

12. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené

určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

19. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

20. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

21. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

22. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/7/2016 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalovaná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/7/2016 dosiahla čiastočné zastavenie konania z dôvodu, že pohľadávka už bola zaplatená, preto súd považoval uplatnený nárok za nedôvodný. V ďalšej časti dosiahla zamietnutie žaloby, pretože žalobca si uplatňoval nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky (zmluvná pokuta). Súd v základnom konaní posúdil uplatnený nárok ako nedôvodný, pretože vyplýval z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je absolútne neplatná. Predmetný nárok súd neposúdil ako dôvodný, ani z titulu náhrady škody.

23. Žalobkyňa musela čeliť súdnemu konaniu, v ktorom jej hrozilo zaplatenie sumy 855,05 eura s príslušenstvom. V uvedenom konaní niesol žalobca (teraz žalovaný) úplnú zodpovednosť za úspešnosť žaloby. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 855,05 eura považuje súd za primerané s poukazom na to, že pokiaľ by žalovaná vo vyššie uvedenom konaní nedosiahla úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv - zamietnutie žaloby z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, čelila

by riziku zaplata sumy 855,05 eura s príslušenstvom. Súd považoval žalovaného za pasívne vecne legitimovaného, pretože nesie zodpovednosť za porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľky, keď si voči nej uplatňoval nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalovaný nesie zodpovednosť za porušenie práva žalobkyne, keď voči nej v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi práva spotrebiteľa uplatňoval nároky z absolútnej neplatnej zmluvnej podmienky. Pre účely tohto konania je podstatný výsledok konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/7/2016, v ktorom bola teraz žalobkyňa úspešná. Je bez právneho významu pre účely tohto konania, že žalovaný nebol so žalobkyňou v zmluvnom vzťahu. Žalovaný ako sporová strana pôvodného konania a súčasne účastník zmluvy o postúpení nesie zodpovednosť voči žalobkyňi, že si voči nej uplatňoval neexistujúcu pohľadávku, ktorá zanikla čiastočne jej splnením pred postúpením a v ďalšej časti, pretože nikdy nevznikla. Inými slovami, žalovaný ako účastník zmluvy o postúpení pohľadávky nesie zodpovednosť za to, že si uplatňoval nároky z tohto neplatného právneho úkonu v dôsledku neexistencie pohľadávky v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení.

24. Je irelevantné, či žalobkyňi vznikla majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 9.6.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Právne zastúpená žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/7/2016 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľa, keď dosiahla zamietnutie žaloby, čo samo o sebe postačuje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

25. Priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V konkrétnom prípade sa môže výška primeraného finančného zadosťučinenia rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. V tomto konaní žalobkyňa požadovala zaplata finančného zadosťučinenia vo výške 855,05 eura, čo vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný od žalobkyne požadoval zaplata sumy 855,05 eura sa javí ako primerané, aby splnilo odradzujúcu a satisfakčnú funkciu vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov.

26. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolaie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).